

**REGULAMIN ANTYDOPINGOWY
POLSKIEGO ZWIĄZKU PODNOSZENIA CIĘŻARÓW**

zatwierdzony na Posiedzeniu Zarządu PZPC w dniu 30.05.2014

SPIS TREŚCI

PODSTAWA PRAWNA	3
ARTYKUŁ 1: DEFINICJE LEGALNE	3
ARTYKUŁ 2: NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	3
ARTYKUŁ 3: DOWÓD DOPINGU	5
ARTYKUŁ 4: LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH	5
ARTYKUŁ 5: UŻYCIĘ DO CELÓW TERAPEUTYCZNYCH	6
ARTYKUŁ 6: BADANIA	6
ARTYKUŁ 7: ZARZĄDZANIE WYNIKAMI	7
ARTYKUŁ 8: TYMCZASOWE ZAWIESZENIE	8
ARTYKUŁ 9: PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA	9
ARTYKUŁ 10: KARY INDYWIDUALNE	9
ARTYKUŁ 11: SANKCJE DRUŻYNOWE	15
ARTYKUŁ 12: KARY FINANSOWE	15
ARTYKUŁ 13: PROCEDURA WYMIERZANIA SANKCJI	15
ARTYKUŁ 14: ODWOŁANIA	16
ARTYKUŁ 15: WZAJEMNE UZNAWANIE	17
ARTYKUŁ 16: PRZEDAWNIEŃ	17
ARTYKUŁ 17: WYTYCZNE	17
ARTYKUŁ 18: POSTANOWIENIA OGÓLNE	18
ZAŁĄCZNIK 1 – DEFINICJE	19

PODSTAWA PRAWNA

Na podstawie Ustawy o Sporcie z dnia 25 czerwca 2010 roku (Rozdział 9 – Zwalczanie dopingu w sporcie) oraz przepisów określonych w Światowym Kodeksie Antydopingowym WADA i Modelowych Regulach Antydopingowych opracowanych przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie ustala się, co następuje:

ARTYKUŁ 1: DEFINICJE LEGALNE

1.1 Ilekroć w regulaminie jest mowa o:

Sportowiec - rozumie się przez to zawodnika płci męskiej lub żeńskiej zrzeszonego w klubach zarejestrowanych w Polskim Związku Podnoszenia Ciężarów oraz zawodnika zagranicznego startującego w barwach polskiego klubu oraz zawodnika czasowo zawieszonoego w prawach zawodnika, podlegającego obowiązkowi kontroli dopingowej;

Sportowiec klasy międzynarodowej – rozumie się przez to zawodnika uczestniczącego w zawodach międzynarodowych lub będącego w zarejestrowanej grupie zawodników prowadzonej przez IWF;

Sportowiec klasy krajowej – rozumie się przez to zawodnika niebędącego zawodnikiem klasy międzynarodowej;

Doping – rozumie się przez to wystąpienie jednego lub więcej naruszeń niniejszego regulaminu antydopingowego określonych w Art. 2.1 do 2.8.;

PZPC - rozumie się przez to Polski Związek Podnoszenia Ciężarów;

WADA - rozumie się przez to Światową Agencję Antydopingową;

IWF - rozumie się przez to Światową Federację Podnoszenia Ciężarów;

KdZDwS - rozumie się przez to Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie;

KAD - rozumie się przez to Komisję Antydopingową Polskiego Związku Podnoszenia Ciężarów;

CAS - rozumie się przez to Trybunał Arbitrażowy przy MKOL w Lozannie;

PKOL – rozumie się przez to Polski Komitet Olimpijski;

MKOL – rozumie się przez to Międzynarodowy Komitet Olimpijski.

ARTYKUŁ 2: NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

Sportowcy i inne osoby mają obowiązek wiedzieć, co stanowi naruszenie przepisów antydopingowych oraz znać substancje i metody, które zostały umieszczone na Liście Substancji i Metod Zabronionych. Poniższe stanowią naruszenie przepisów antydopingowych:

2.1 Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej sportowca.

2.1.1 Obowiązkiem każdego sportowca jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona, znajdująca się na aktualnej Liście Substancji i Metod Zabronionych. Sportowcy odpowiadają za każdą substancję zabronioną, jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w pobranych od nich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z Artykułem 2.1, do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych nie jest konieczne wykazanie zamiaru, winy, zaniedbania czy świadomego użycia przez sportowca.

2.1.2 Wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z Artykułem 2.1 jest: obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce A pobranej od sportowca; gdy sportowiec rezygnuje z analizy próbki B i próbka B nie jest poddawana analizie lub gdy próbka B sportowca jest poddana analizie i analiza próbki B pobranej od sportowca potwierdza obecność substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w próbce A pobranej od sportowca.

2.1.3 Z wyjątkiem tych substancji, dla których na Liście Substancji i Metod Zabronionych określony został próg ilościowy, naruszeniem przepisów antydopingowych jest obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od sportowca.

2.1.4 Jako wyjątek od ogólnej zasady określonej w Artykule 2.1, Lista Substancji i Metod Zabronionych może zawierać specjalne kryteria oceny tych substancji zabronionych, które mogą być także produkowane endogennie.

2.2 Użycie lub próba użycia przez sportowca substancji zabronionej lub metody zabronionej.

2.2.1 Obowiązkiem każdego sportowca jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegającego na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania, ani świadomego użycia przez sportowca.

2.2.2 To, czy użycie lub próba użycia substancji zabronionej bądź metody zabronionej przyniosło zamierzony efekt, nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

2.3 Odmowa lub niestawienie się bez uzasadnienia do pobrania próbki po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z odpowiednimi przepisami antydopingowymi, bądź uchylanie się w inny sposób od pobrania próbki.

2.4 Naruszenie obowiązujących wymagań określających gotowość sportowca do badań poza zawodami, w tym nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu oraz niepoddanie się badaniom ogłoszonym w oparciu o Międzynarodowy Standard Badań. Dowolne trzy przypadki niezgłoszenia się na badania i/lub niedostarczenia informacji na temat miejsca pobytu w okresie osiemnastu miesięcy, stwierdzone przez KdZDwS, stanowią naruszenie przepisów antydopingowych.

2.5 Manipulowanie lub próba manipulowania podczas dowolnej części kontroli antydopingowej.

2.6 Posiadanie substancji zabronionych i stosowanie metod zabronionych.

2.6.1 Stosowanie przez sportowca uczestniczącego w zawodach dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej lub stosowanie przez sportowca poza zawodami dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że sportowiec wykaże, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 5.

2.6.2 Stosowanie dowolnej metody zabronionej lub posiadanie dowolnej substancji zabronionej przez personel pomocniczy sportowca podczas zawodów bądź stosowanie lub posiadanie przez personel pomocniczy sportowca poza zawodami odpowiednio dowolnej metody zabronionej lub dowolnej substancji zabronionej, które są zabronione poza zawodami, mające związek ze sportowcem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy sportowca udowodni, że stosowanie/posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu do celów terapeutycznych zgodnie z Artykułem 5.

2.7 Handel lub próba handlu dowolnymi substancjami zabronionymi lub metodami zabronionymi.

2.8 Podawanie lub próba podawania sportowcowi podczas zawodów dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej bądź podanie lub próba podania sportowcowi poza zawodami dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej, które są zabronione poza zawodami, bądź pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, nakłanianie, ukrywanie i wszelkie inne formy współdziałania wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych lub próbą ich naruszenia.

ARTYKUŁ 3: DOWÓD DOPINGU

3.1 Ciężar dowodu i standardy dowodowe

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na KdZDwS. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez KdZDwS faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób satysfakcjonujący organ dyscyplinarny, z uwzględnieniem wagi przedstawianych zarzutów. Taki dowód jest zawsze silniejszy niż jedynie wykazanie prawdopodobieństwa, ale słabszy niż dowód ponad uzasadnioną wątpliwość. W sytuacjach, w których zgodnie z niniejszym regulaminem na sportowcu lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowej ciąży obowiązek przedstawienia dowodów lub określonych faktów lub okoliczności pozwalających odrzucić domniemanie naruszenia przepisów antydopingowych, za dowód przyjmuje się wykazanie prawdopodobieństwa, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w Artykułach 10.4 i 10.6, gdy od sportowca wymaga się przedstawienia dowodu o większym ciężarze gatunkowym.

3.2 Metody ustalania faktów i założenia

Fakty dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych mogą być ustalane przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym także przez przyznanie się (do naruszenia przepisów antydopingowych). W sprawach dotyczących dopingu stosuje się następujące przepisy dowodowe:

3.2.1 Zakłada się, że laboratoria akredytowane przez WADA badają próbkę oraz stosują procedury ochrony próbki zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów. Sportowiec lub inna osoba może podważyć to założenie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odstępstwo od Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy. Jeśli sportowiec lub inna osoba podważy założenie wykazując, że nastąpiło odstępstwo od Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na KdZDwS będzie spoczywał ciężar dowodu, że takie odstępstwo nie miało wpływu na uzyskanie niekorzystnego wyniku analizy.

3.2.2 KAD rozpatrująca sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść sportowca lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeśli sportowiec lub inna osoba mimo otrzymania powiadomienia o posiedzeniu organu orzekającego w czasie umożliwiającym jej przybycie na posiedzenie, na takim posiedzeniu się nie pojawi (osobiście lub nie skontaktuje się telefonicznie, stosownie do wskazań organu orzekającego) i nie odpowie na pytania postawione przez KAD twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 4: LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH

4.1 Tak często, jak będzie to potrzebne, ale nie rzadziej niż raz w roku, WADA publikuje Listę Substancji i Metod Zabronionych jako standard międzynarodowy. KdZDwS udostępni aktualną Listę Polskiemu Związkowi Podnoszenia Ciężarów, który dopilnuje, aby jego członkowie i jednostki składowe dysponowały aktualną Listą Substancji i Metod Zabronionych.

4.2 Substancje określone

Na potrzeby Artykułu 10 [Kary indywidualne] wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi”, z wyjątkiem substancji należących do klas środków anabolicznych i hormonów oraz środków stymulujących oraz środków zaliczonych na Liście Substancji i Metod Zabronionych do grupy środków stymulujących oraz antagonistów i modulatorów hormonów. Metody zabronione nie są substancjami określonymi.

4.3 Status listy substancji i metod zabronionych.

Określenie przez WADA substancji zabronionych i metod zabronionych, które zostaną umieszczone na Liście Substancji i Metod Zabronionych, oraz zaliczenie tych substancji do poszczególnych kategorii zawartych na Liście Substancji i Metod Zabronionych, jest ostateczne i nie może być podważane przez sportowca ani inną osobę na mocy argumentu, że taka substancja lub metoda nie

była środkiem maskującym ani nie mogła poprawiać wyników, stanowić zagrożenia dla zdrowia ani naruszać zasady ducha sportu.

ARTYKUŁ 5: UŻYCIĘ DO CELÓW TERAPEUTYCZNYCH

- 5.1 Sportowiec z udokumentowaną chorobą wymagającą użycia zabronionej substancji lub zabronionej metody musi najpierw uzyskać wyłączenie dla celów terapeutycznych [Therapeutic Use Exemption – TUE]. Wówczas Artykuły: 2.1, 2.2, 2.6 i 2.8, zgodnie z postanowieniami odpowiedniego TUE, wydane zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, nie są uznawane za naruszenie przepisów antydopingowych.
- 5.2 Sportowcy zaliczeni przez KdZDwS do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom i inni sportowcy biorący udział w jakichkolwiek krajowych zawodach sportowych muszą otrzymać TUE wydawane lub uznawane przez KdZDwS. Wniosek o TUE należy złożyć możliwie jak najszybciej (w przypadku sportowca zaliczonego do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, powinno to nastąpić wtedy, gdy sportowiec zostanie po raz pierwszy powiadomiony o włączeniu do grupy), a w każdym razie (z wyjątkiem nagłych przypadków) nie później niż 21 dni przed udziałem sportowca w zawodach sportowym. O TUE wydanym przez KdZDwS należy poinformować Polski Związek Podnoszenia Ciężarów i WADA.
- 5.3 KdZDwS rozpatruje wnioski o TUE („Komitet TUE”) zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.
- 5.4 WADA, z własnej inicjatywy, może w dowolnym czasie dokonać oceny TUE udzielonego każdemu sportowcowi klasy międzynarodowej lub sportowcowi klasy krajowej, który został zaliczony przez KdZDwS do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanej badaniom. Ponadto, na żądanie każdego takiego sportowca, któremu odmówiono udzielenia TUE, WADA może ocenić zasadność takiej odmowy. Jeśli WADA ustali, że decyzja w sprawie przyznania lub odmowy udzielenia TUE nie jest zgodna z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, może cofnąć taką decyzję. Od decyzji w sprawie TUE przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułem 14.

ARTYKUŁ 6: BADANIA

- 6.1 Wszyscy sportowcy podlegający kompetencjom Polskiego Związku Podnoszenia Ciężarów, w tym również sportowcy, na których nałożono karę zakazu startów lub tymczasowego zawieszenia, zobowiązani są do poddania się w dowolnym czasie i miejscu, po powiadomieniu lub bez wcześniejszego powiadomienia, badaniom antydopingowym na zawodach lub poza zawodami.
- 6.2 Badania są przeprowadzane zgodnie z aktualnymi przepisami MKOL, IWF oraz KdZDwS i muszą być zgodne z Międzynarodowym Standardem Badań. Kontrolę antydopingową na terenie Polski mogą przeprowadzić:
- upoważnieni przedstawiciele KdZDwS legitymujący się ważnym identyfikatorem członka zespołu kontrolującego;
 - upoważnieni przedstawiciele komisji IWF lub działające z jej upoważnienia komisje MKOL lub WADA;
 - poza wyżej wymienionymi organizacjami kontrole na stosowanie narkotyków, metodami dopuszczonymi do ogólnego stosowania, mogą przeprowadzić za zlecenie trenera na zgrupowaniach lub w klubie lekarze kadry lub lekarze klubowi. Zawodnicy są zobowiązani poddać się takiej kontroli, jednak wyniki pozytywne tych badań nie podlegają sankcjom wynikającym z niniejszego regulaminu.

- 6.3 KdZDwS określa zarejestrowaną grupę sportowców poddawanych badaniom, którzy mają spełniać wymagania Międzynarodowego Standardu Badań dotyczące obowiązku informowania o miejscu pobytu i publikuje kryteria zaliczania sportowców do tej zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom oraz listę sportowców spełniających te kryteria dla danego okresu. Każdy sportowiec z zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom co kwartał informuje KdZDwS o miejscu swojego pobytu, aktualizuje te informacje, jeśli zajdzie taka potrzeba, aby były one przez cały czas dokładne i pełne oraz stawia się na badania w podanym miejscu pobytu. Informacje o miejscu pobytu będą również przekazywane WADA i innym Organizacjom Antydopingowym uprawnionym do kontroli sportowca, z bezwzględnym zastrzeżeniem, że wolno je wykorzystywać wyłącznie na potrzeby kontroli antydopingowej.
- 6.4 Sportowiec zaliczony do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom, podlega niniejszemu Regulaminowi Antydopingowemu (w tym obowiązkowi informowania o miejscu pobytu) do czasu, gdy sportowiec powiadomi na piśmie KdZDwS o swoim wycofaniu się ze sportu lub gdy przestanie spełniać kryteria włączenia do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom tworzonej przez KdZDwS i zostanie o tym poinformowany przez KdZDwS. Sportowiec, który przekaże KdZDwS powiadomienie na piśmie o swoim wycofaniu się ze sportu, nie może podjąć na nowo współzawodnictwa o ile nie powiadomi o tym KdZDwS na co najmniej sześć miesięcy przed planowanym powrotem do współzawodnictwa i nie zobowiąże się do poddawania się niezapowiedzianym badaniom poza zawodami, w tym (na żądanie) nie podda się wymogom Międzynarodowego Standardu Badań dotyczącym informowania o miejscu pobytu w dowolnym czasie w okresie poprzedzającym powrót do współzawodnictwa.

ARTYKUŁ 7: ZARZĄDZANIE WYNIKAMI

7.1 Wstępna ocena po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analitycznego

Po otrzymaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki, KdZDwS przeprowadza wstępną ocenę w celu ustalenia, czy zostało lub zostanie przyznane TUE zgodnie z Międzynarodowym Standardem Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych lub nastąpiło wyraźne odstępstwo od Międzynarodowego Standardu Badań lub Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, które przyczyniło się do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

7.2 Powiadomienie po wstępnej ocenie dotyczącej niekorzystnego wyniku analitycznego.

Jeżeli w wyniku wstępnej oceny niekorzystnego wyniku analizy nie stwierdzi się odpowiedniego TUE lub prawa do TUE, przewidzianego w Międzynarodowym Standardzie Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych, ani odstępstwa, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, KdZDwS niezwłocznie powiadamia sportowca o:

- niekorzystnym wyniku analizy;
- naruszeniu przepisów antydopingowych;
- prawie sportowca do niezwłocznego zażądania zbadania próbki B lub o możliwości uznania niezgłoszenia takiego żądania za rezygnację z analizy próbki B;
- planowanej dacie, godzinie i miejscu analizy próbki B w przypadku, gdy sportowiec lub KdZDwS zdecydują się na zażądanie analizy próbki B;
- możliwości obecności sportowca i/lub przedstawiciela sportowca podczas otwarcia i analizy próbki B w terminie określonym w Międzynarodowym Standardzie dla Laboratoriów, jeżeli takiej analizy zażądano;
- prawie sportowca do zażądania kopii dokumentacji laboratoryjnej dla próbki A i B, zawierającej informacje wymagane zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów.

KdZDwS może również powiadomić IWF oraz WADA o naruszeniu przepisów antydopingowych.

7.3 Analiza wyników nietypowych

Zgodnie z zapisami Standardów Międzynarodowych, w niektórych okolicznościach laboratoria są proszone o informowanie o obecności substancji zabronionych, które mogą być wytwarzane również endogennie i podawanie takiego wyniku analizy jako wyniku nietypowego podlegającego dalszym badaniom. Po otrzymaniu nietypowego wyniku analizy próbki A, KdZDwS przeprowadza ocenę w celu ustalenia, czy: zostało przyznane stosowne TUE lub doszło do jakiegokolwiek odstępstwa od Międzynarodowego Standardu Badań lub Międzynarodowego Standardu dla Laboratoriów, z powodu którego uzyskano nietypowy wyniki analizy. Jeśli po przeprowadzeniu takiej oceny nie stwierdzi się odpowiedniego TUE lub odstępstwa, które spowodowało niekorzystny wynik analizy, KdZDwS przeprowadza niezbędne dochodzenie. Po zakończeniu dochodzenia, powiadamia się sportowca lub WADA i IWF, czy nietypowy wynik analizy zostanie uznany za niekorzystny wynik analizy. Sportowiec jest powiadamiany jak przewidziano w Artykule 7.2.

7.3.1 KdZDwS informuje o wyniku nietypowym dopiero po zakończeniu dochodzenia i podjęciu decyzji o uznaniu wyniku nietypowego za niekorzystny wynik analizy, chyba że wystąpi jedna z następujących okoliczności:

a) Jeśli KdZDwS ustali, że przed zakończeniem dochodzenia uzupełniającego należy przeprowadzić analizę próbki B, może ona przeprowadzić analizę próbki B po powiadomieniu sportowca; takie powiadomienie zawiera opis wyniku nietypowego oraz informacje opisane w Artykule 7.2.

b) Jeśli KdZDwS otrzyma od organizatora ważnych zawodów sportowych, na krótko przed organizowanymi przez niego zawodami międzynarodowymi lub od organizacji sportowej odpowiedzialnej za dobór w określonym terminie członków zespołu na zawody międzynarodowe, wniosek o ujawnienie, czy w stosunku do sportowca znajdującego się na liście dostarczonej przez organizatora ważnych zawodów sportowych lub organizację sportową toczy się dochodzenie w sprawie nietypowego wyniku analizy, KdZDwS ujawni nazwisko takiego sportowca, z tym że wcześniej powiadomi sportowca o uzyskanym wyniku nietypowym.

7.4 Jeżeli w dowolnym okresie osiemnastu miesięcy stwierdzone zostanie w przypadku sportowca z prowadzonej przez KdZDwS zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom trzykrotne naruszenie obowiązku informowania o miejscu pobytu lub trzykrotne niestawienie się na badania, lub też jakakolwiek kombinacja trzech przypadków naruszenia obowiązku informowania o miejscu pobytu lub obowiązku stawiania się na badania, wynikającego z niniejszych Przepisów Antydopingowych lub przepisów innej Organizacji Antydopingowej, KdZDwS uznaje je za oczywiste naruszenie przepisów antydopingowych.

7.5 Wycofanie się ze sportu

Jeżeli sportowiec lub inna osoba wycofa się ze sportu w czasie trwania procedury zarządzania wynikami, KdZDwS zachowuje prawo do dokończenia tej procedury. Jeżeli sportowiec lub inna osoba wycofała się ze sportu przed rozpoczęciem procedury zarządzania wynikami, a KdZDwS była uprawniona do zarządzania wynikami w czasie, w którym nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych, wówczas KdZDwS zachowuje prawo do przeprowadzenia procedury zarządzania wynikami.

ARTYKUŁ 8: TYMCZASOWE ZAWIESZENIE

8.1 Jeżeli analiza próbki A da niekorzystny wynik stwierdzający obecność substancji zabronionej, to bezzwłocznie po przeprowadzeniu oceny i powiadomieniu w sposób opisany w Artykule 7.2 nakładana jest kara tymczasowego zawieszenia.

8.2 Jeśli kara tymczasowego zawieszenia zostanie nałożona po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki A, a przeprowadzona analiza próbki B (na żądanie sportowca lub Organizacji Antydopingowej) nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, wówczas kara tymczasowego zawieszenia zostaje anulowana. Jeżeli sportowiec (lub jego zespół) zostanie usunięty z zawodów z powodu

naruszenia określonego w Artykule 2.1, a przeprowadzona później analiza próbki B nie potwierdzi wyniku analizy próbki A, i jeżeli nadal istnieje możliwość przywrócenia sportowca lub zespołu do zawodów bez wpływania na nie w inny sposób, to sportowiec lub zespół mogą kontynuować uczestnictwo w zawodach.

ARTYKUŁ 9: PRAWO DO UCZCIWEGO PRZESŁUCHANIA

9.1 KAD zapewni uczciwe przesłuchanie każdej osobie, która jest podejrzewana o naruszenie przepisów antydopingowych. Takie przesłuchanie dotyczyć będzie ustalenia, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych oraz podjęcia ewentualnych decyzji o odpowiednich konsekwencjach. Przesłuchanie będzie prowadzone zgodnie z następującymi zasadami:

- przesłuchanie odbywa się bez zbędnej zwłoki;
- sprawę rozpatruje uczciwy i bezstronny organ dyscyplinarny;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do obrońcy na własny koszt;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do uczciwej i niezwłocznej informacji o zarzutach naruszenia przepisów antydopingowych;
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do odpowiedzi na zarzuty naruszenia przepisów antydopingowych i wynikające z niego kary;
- każda strona ma prawo do przedstawienia dowodów, w tym prawo do wzywania i zadawania pytań świadkom (przy czym do decyzji organu dyscyplinarnego pozostawia się przyjęcie zeznania drogą telefoniczną lub na piśmie);
- podejrzewany o naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do pomocy tłumacza podczas przesłuchania, przy czym organ dyscyplinarny ustala osobę tłumacza oraz określa, która ze stron pokryje koszty tłumaczeń;
- podjęta bez zbędnej zwłoki, pisemna i uzasadniona decyzja, powinna zawierać wyjaśnienie powodów zastosowania kary zakazu startów.

9.2 Prawa do przesłuchania można się zrzec w sposób bezpośredni albo poprzez niezakwestionowanie przez sportowca lub inną osobę, w okresie **7 dni od chwili otrzymania pisma zawiadamiającego o dacie przesłuchania**, zarzutu KdZDwS lub KAD o naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 10: KARY INDYWIDUALNE

10.1 Unieważnienie wyników w zawodach, w których doszło do naruszenia Przepisów Antydopingowych. Naruszenie przepisów antydopingowych mające miejsce podczas lub w związku z zawodami sportowymi może, w oparciu o decyzję KAD, spowodować unieważnienie wszystkich indywidualnych wyników sportowca osiągniętych w tych zawodach ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym z przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród. Jeśli sportowiec udowodni, że nie ponosi żadnej winy ani nie jest winny zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, jego indywidualne wyniki uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że na wyniki sportowca w zawodach innych niż zawody, podczas których nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych, prawdopodobnie wpływ miało naruszenie przez sportowca przepisów antydopingowych.

10.2 Kara zakazu startów z powodu obecności, użycia lub próby użycia, lub posiadania substancji zabronionych i metod zabronionych.

Jeśli nie zostaną spełnione warunki do rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułami 10.4 i 10.5, lub warunki wydłużenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.6, czas kary zakazu startów nałożonej za naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów), Artykułu 2.2 (Użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub

metody zabronionej) lub Artykułu 2.6 (Posiadanie substancji i stosowanie metod zabronionych) będzie wynosił **w przypadku pierwszego wykroczenia dwa (2) lata zakazu startów**.

10.3 Kara zakazu startów za inne naruszenia przepisów antydopingowych.

Kara zakazu startów z powodu naruszeń przepisów antydopingowych innych niż określone w Artykule 10.2 wynosi:

10.3.1 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.3 (Odmowa lub niestawienie się na pobranie próbki) lub z Artykułu 2.5 (Manipulowanie podczas dowolnej części kontroli antydopingowej) obowiązuje **kara dwuletniego zakazu startów**, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5 lub Artykule 10.6.

10.3.2 W przypadku naruszeń z Artykułów 2.7 (Handel) lub 2.8 (Podawanie lub próba podawania substancji zabronionej lub stosowanie lub próba stosowania metody zabronionej) kara zakazu startów wynosi od **przynajmniej czterech (4) lat do dożywotniej dyskwalifikacji**, chyba że spełnione zostaną warunki określone w Artykule 10.5. Naruszenie przepisów antydopingowych dotyczące niepełnoletniego uznaje się za szczególnie poważne i jeśli zostanie popełnione przez członka personelu pomocniczego sportowca w przypadku naruszenia innego niż użycie substancji określonych, o których mowa w Artykule 4.2, na takiego członka personelu nakłada się karę dożywotniego zakazu udziału w zawodach sportowych. Ponadto istotne naruszenia Artykułów 2.7 lub 2.8, które mogą jednocześnie naruszać przepisy i regulacje inne niż sportowe, mogą być zgłoszone do właściwych władz administracyjnych, zawodowych lub sądowych.

10.3.3 W przypadku naruszeń z Artykułu 2.4 (Naruszenie wymogu informowania o miejscu pobytu lub niestawienie się na badanie), kara zakazu startów wynosi **minimum jeden (1) rok i maksymalnie dwa (2) lata**, w zależności od stopnia winy sportowca.

10.4 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w przypadku wykrycia substancji określonych w wyjątkowych okolicznościach.

Jeśli sportowiec lub inna osoba może udowodnić, w jaki sposób substancja określona dostała się do jego organizmu lub w jaki sposób osoba ta weszła w jej posiadanie oraz że substancji tej nie użyto w celu poprawy wyników sportowych sportowca lub zamaskowania użycia substancji poprawiającej wyniki, okres kary zakazu startów określony w Artykule 10.2 zostanie zastąpiony następującym :

W przypadku pierwszego naruszenia: od nagany bez kary zakazu startów w przyszłych zawodach do dwóch (2) lat kary zakazu startów.

W celu uzasadnienia rezygnacji lub skrócenia kary, sportowiec lub inna osoba muszą poza swoimi zeznaniami przedstawić przekonujące dowody potwierdzające tezę sportowca o braku zamiaru poprawy wyników sportowych lub zamaskowania użycia substancji poprawiającej wyniki. Kryterium przy rozpatrywaniu skrócenia okresu zakazu startów jest stopień winy sportowca lub innej osoby.

10.5 Rezygnacja lub skrócenie kary zakazu startów w wyjątkowych okolicznościach.

10.5.1 Brak winy lub zaniedbania.

Jeżeli sportowiec udowodni, że w danym przypadku brak jest z jego strony jakiegokolwiek winy lub zaniedbania, wówczas kara zakazu startów może być cofnięta. Gdy substancja zabroniona bądź jej markery lub metabolity zostaną wykryte w próbce pobranej od sportowca, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej), wówczas, aby możliwe było odstąpienie od kary zakazu startów, sportowiec musi udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu. W przypadku zastosowania tego Artykułu i odstąpienia od kary zakazu startów, naruszenie przepisów antydopingowych nie będzie uznawane za naruszenie przy ustalaniu okresu kary zakazu startów za wielokrotne naruszenia zgodnie z Artykułem 10.7.

10.5.2 Brak istotnej winy lub zaniedbania.

Jeżeli sportowiec udowodni, że w danym przypadku brak jest z jego strony istotnej winy lub istotnego zaniedbania, wówczas okres kary zakazu startów może zostać skrócony, jednak nie więcej niż o połowę okresu kary zakazu startów, jaką zagrożone jest dane naruszenie. Jeżeli naruszenie

zagrożone jest karą dożywotniego zakazu startów, to na mocy niniejszego Artykułu skrócony okres kary nie może być krótszy niż osiem (8) lat. Gdy w próbce sportowca wykryto substancję zabronioną bądź jej markery lub metabolity, co stanowi naruszenie Artykułu 2.1 (Obecność substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów), aby kara zakazu startów mogła zostać skrócona sportowiec musi także udowodnić, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

10.5.3 Znacząca pomoc w wykryciu lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych.

KAD może, przed podjęciem ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 14 lub przed wygaśnięciem okresu odwoławczego, zawiesić część kary zakazu startów w konkretnym przypadku, gdy sportowiec lub inna osoba udzieli KAD, KdZDwS, IWF lub WADA znaczącej pomocy, dzięki której Organizacja Antydopingowa wykryje lub stwierdzi naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę bądź dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ dyscyplinarny organizacji zawodowej wykryje lub stwierdzi popełnienie przestępstwa lub naruszenia przepisów o działalności zawodowej przez inną osobę. Po podjęciu ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym zgodnie z Artykułem 14 lub po upływie terminu złożenia odwołania, KAD może jedynie zawiesić część kary zakazu startów, którą zagrożone jest dane naruszenie, za zgodą Międzynarodowej Federacji Podnoszenia Ciężarów IWF oraz WADA. Zakres, w jakim normalnie obowiązująca kara zakazu startów może być zawieszona zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę oraz od wagi znaczącej pomocy udzielonej przez sportowca lub inną osobę w celu wyeliminowania dopingu w sporcie. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary zakazu startów. Jeśli normalnie stosowaną karą jest dożywotni zakaz startów, okres który nie podlega zawieszeniu nie może być krótszy niż osiem (8) lat. Po zawieszeniu na mocy niniejszego Artykułu dowolnej części normalnie obowiązującego okresu zakazu startów KAD bezzwłocznie przedstawia pisemne uzasadnienie swojej decyzji każdej Organizacji Antydopingowej mającej prawo do odwołania od tej decyzji. Jeżeli następnie KAD przywróci część zawieszonych kary zakazu startów ponieważ sportowiec lub inna osoba nie udzieli znaczącej pomocy, jakiej oczekiwano, wówczas sportowiec lub inna osoba może odwołać się od tej decyzji zgodnie z Artykułem 14.2.

10.5.4 Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych przy braku innych dowodów.

Gdy sportowiec lub inna osoba dobrowolnie przyzna się KdZDwS do naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem powiadomienia o wyznaczeniu do pobrania próbki, której analiza mogłaby potwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych i to przyznanie się jest jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia w chwili przyznania się, wówczas kara zakazu startów może być skrócona, ale nie więcej niż o połowę kary zakazu startów, którą zagrożone jest dane naruszenie.

10.5.5 Udowodnienie przez sportowca lub inną osobę prawa do złagodzenia kary na mocy więcej niż jednego postanowienia niniejszego Artykułu.

Przed zastosowaniem skrócenia lub zawieszenia kary na mocy Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, należy zgodnie z Artykułami 10.2, 10.3, 10.4 i 10.6 ustalić normalnie obowiązujący wymiar kary zakazu startów. Jeżeli sportowiec lub inna osoba dowiedzie swojego prawa do skrócenia lub zawieszenia kary zakazu startów na mocy dwóch lub więcej artykułów spośród Artykułów 10.5.2, 10.5.3 lub 10.5.4, wówczas kara zakazu startów może zostać skrócona lub zawieszona, ale do wymiaru nie mniejszego niż jedna czwarta normalnie stosowanej kary.

10.6 Okoliczności obciążające, które mogą wydłużyć karę zakazu startów.

Jeśli KdZDwS lub KAD ustali w konkretnym przypadku związanym z naruszeniem przepisów antydopingowych innych niż naruszenia, o których mowa w Artykułach 2.7 (Handel lub próba handlu) i 2.8 (Podawanie lub próba podawania), że istnieją okoliczności obciążające, które uzasadniają nałożenie kary zakazu startów dłuższej niż kara standardowa, wówczas normalnie stosowana kara zakazu startów ulega wydłużeniu do maksymalnie czterech (4) lat, chyba że sportowiec lub inna osoba udowodni w sposób satysfakcjonujący dla KAD, że nie popełniła

naruszenia przepisów antydopingowych w sposób świadomy. Sportowiec lub inna osoba może uniknąć zastosowania tego Artykułu przyznając się do stwierdzonego naruszenia przepisów antydopingowych niezwłocznie po przedstawieniu przez KdZDwS lub KAD informacji o naruszeniu przepisów antydopingowych.

10.7 Naruszenia wielokrotne

10.7.1 Drugie naruszenie przepisów antydopingowych

W przypadku pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę kara zakazu startów została określona w Artykułach 10.2 i 10.3 (z zastrzeżeniem rezygnacji, skrócenia lub zawieszenia na mocy Artykułów 10.4 lub 10.5 oraz wydłużenia kary na mocy Artykułu 10.6). W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych długość kary zakazu startów musi mieścić się w zakresie podanym w poniższej tabeli.

Drugie naruszenie	RS	FFMT	NSF	St	AS	TRA
Pierwsze naruszenie						
RS	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-dożywotnio
FFMT	1-4	4-8	4-8	6-8	10-dożywotnio	dożywotnio
NSF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-dożywotnio	dożywotnio
St	2-4	6-8	6-8	8-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
AS	4-5	10-dożywotnio	10-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio
TRA	8-dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio	dożywotnio

Objaśnienia skrótów użytych w tabeli:

RS (kara za obecność substancji określonej, skrócona zgodnie z Artykułem 10.4): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara krótsza zgodnie z Artykułem 10.4 ponieważ naruszenie wiązało się z substancją wyszczególnioną oraz spełnione zostały inne warunki określone w Artykule 10.4.

FFMT (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zgodnie z Artykułem 10.3.3 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania).

NSF (Kara skrócona z uwagi na brak istotnej winy lub zaniedbania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara skrócona zgodnie z Artykułem 10.5.2, ponieważ sportowiec udowodnił brak istotnej winy lub zaniedbania zgodnie z Artykułem 10.5.2.

St (Kara standardowa z Artykułu 10.2 lub 10.3.1): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara standardowa dwóch (2) lat zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.2 lub 10.3.1.

AS (Kara zaostrzona): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara zaostrzona zgodnie z Artykułem 10.6 ponieważ organizacja antydopingowa stwierdziła, że zachodzą warunki określone w Artykule 10.6.

TRA (Handel lub próba handlu i podanie lub próba podania): Za naruszenie przepisów antydopingowych została nałożona lub powinna być nałożona kara określona w Artykule 10.3.2.

10.7.2 Stosowanie Artykułów 10.5.3 i 10.5.4 do drugich naruszeń przepisów antydopingowych.

Gdy sportowiec lub inna osoba, która naruszy przepisy antydopingowe po raz drugi, dowiedzie swojego prawa do zawieszenia lub skrócenia kary zakazu startów zgodnie z Artykułem 10.5.3 lub Artykułem 10.5.4, KAD najpierw ustala normalną wysokość kary zakazu startów nakładaną za przewinienie w przedziale określonym w Tabeli w Artykule 10.7.1, a następnie odpowiednio zawiesza lub skraca karę zakazu startów. Pozostała kara zakazu startów, po zastosowaniu zawieszenia lub skrócenia zgodnie z Artykułami 10.5.3 i 10.5.4 musi wynosić co najmniej jedną czwartą kary zakazu startów, która zostałaby nałożona w takiej sytuacji.

10.7.3 Trzecie naruszenie przepisów antydopingowych

Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnia kara zakazu startów, z wyjątkiem sytuacji, gdy trzecie naruszenie spełnia warunki określone dla rezygnacji lub skrócenia kary zakazu startów na mocy Artykułu 10.4 lub polega na naruszeniu określonym w Artykule 2.4 (Niepoinformowanie o miejscu pobytu i/lub niestawienie się na badania). W tych konkretnych przypadkach kara zakazu startów wynosi od ośmiu (8) lat do zakazu dożywotniego.

10.7.4 Dodatkowe przepisy dotyczące pewnych potencjalnych wielokrotnych naruszeń.

- Na potrzeby nakładania kar zgodnie z Artykułem 10.7 naruszenie przepisów antydopingowych uznaje się za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy KdZDwS stwierdzi, że sportowiec lub inna osoba popełniła drugie naruszenie przepisów antydopingowych po otrzymaniu przez sportowca lub inną osobę powiadomienia zgodnie z Artykułem 7 (Zarządzanie wynikami) lub po podjęciu przez KdZDwS rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych; jeżeli KdZDwS nie jest w stanie stwierdzić powyższego, naruszenia traktuje się łącznie jako jedno pierwsze naruszenie, a karę wymierza się biorąc pod uwagę naruszenie zagrożone surowszą karą. Jednak wystąpienie wielu naruszeń może być uwzględnione przy ustalaniu okoliczności obciążających (Artykuł 10.6).

- Jeśli, po rozstrzygnięciu dotyczącym pierwszego naruszenia przepisów antydopingowych KdZDwS lub KAD odkryje fakty wiążące się z naruszeniem przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę, które miały miejsce przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu, wówczas KAD nakłada dodatkową karę w oparciu o karę, która zostałaby nałożona, gdyby rozstrzygnięcia w sprawie obu naruszeń zapadły jednocześnie. Wyniki uzyskane we wszystkich zawodach rozegranych w czasie lub po wcześniejszym naruszeniu przepisów antydopingowych zostaną unieważnione zgodnie z Artykułem 10.8. Aby uniknąć możliwości stwierdzenia okoliczności obciążających (Artykuł 10.6) związanych z popełnionym wcześniej, ale wykrytym później naruszeniem, sportowiec lub inna osoba musi dobrowolnie przyznać się do wcześniejszego z naruszeń przepisów antydopingowych niezwłocznie po powiadomieniu o naruszeniu, w sprawie którego zarzuty postawione zostały wcześniej. Ten sam przepis stosuje się także w sytuacji wykrycia przez KdZDwS faktów dotyczących innego wcześniejszego naruszenia po rozstrzygnięciu dotyczącym drugiego naruszenia przepisów antydopingowych.

10.7.5 Wielokrotne naruszenie przepisów antydopingowych w okresie ośmiu lat.

Dla potrzeb stosowania Artykułu 10.7 przyjmuje się, że naruszeniem wielokrotnym jest tylko taka sytuacja, w której poszczególne naruszenia przepisów antydopingowych miały miejsce na przestrzeni tych samych ośmiu (8) lat.

10.8 Unieważnienie wyników zawodów po pobraniu próbki lub stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych.

Oprócz automatycznego unieważnienia wyników osiągniętych w zawodach, po których badanie próbki dało wynik pozytywny, wszystkie inne wyniki uzyskane w zawodach od dnia pobrania pozytywnej próbki (bez względu na to, czy pobrano ją podczas zawodów czy poza zawodami) lub od dnia innego naruszenia przepisów antydopingowych, do rozpoczęcia zawieszenia tymczasowego lub kary zakazu startów ulegają, o ile zasady uczciwości nie nakazują inaczej, unieważnione z wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród.

10.8.1 Warunkiem odzyskania przez sportowca prawa do startów po stwierdzeniu naruszenia przepisów antydopingowych jest zwrócenie przez sportowca wszystkich nagród pieniężnych, których przepadek nastąpił na mocy niniejszego Artykułu.

10.8.2 Przeznaczenie skonfiskowanych nagród pieniężnych

Skonfiskowana nagroda pieniężna w pierwszym rzędzie przeznaczona zostanie na zwrot kosztów poniesionych przez PZPC w związku z krokami poczynionymi w celu odzyskania nagrody pieniężnej, natomiast ewentualna pozostała kwota zostanie rozdysponowana zgodnie z przepisami PZPC.

10.9 Rozpoczęcie kary zakazu startów

Z wyjątkiem sytuacji opisanych poniżej, kara zakazu startów rozpoczyna się w dniu ogłoszenia przez organ dyscyplinarny decyzji o karze zakazu startów lub, jeżeli zrezygnowano z przesłuchania, w dniu zaakceptowania kary zakazu startów lub nałożenia jej w inny sposób. Każdy okres zawieszenia tymczasowego (bez względu na to, czy nałożony czy dobrowolnie zaakceptowany) podlega odliczeniu od łącznego okresu zakazu startów.

10.9.1 Opóźnienia niezawinione przez sportowca lub inną osobę.

W przypadku niezawinionej przez sportowca lub inną osobę zwłoki w procesie przesłuchania lub innych czynnościach związanych z kontrolą antydopingową, KAD nakładając karę może ustalić, że kara zakazu startów rozpoczyna się wcześniej, tzn. w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do innego naruszenia przepisów antydopingowych.

10.9.2 Niezwłoczne przyznanie się.

Gdy sportowiec niezwłocznie (co zawsze oznacza przed ponownym udziałem w zawodach przez sportowca) przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych po przedstawieniu mu zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych przez KdZDwS, kara zakazu startów może się rozpocząć już w dniu pobrania próbki lub w dniu, w którym nastąpiło ostatnie naruszenie przepisów antydopingowych. Jednak w każdym przypadku zastosowania niniejszego Artykułu sportowiec lub inna osoba musi odbyć co najmniej połowę kary zakazu startów liczonej od dnia akceptacji kary lub od dnia, w którym podjęta została decyzja o nałożeniu kary, lub od dnia, w którym kara została nałożona w inny sposób.

10.9.3 Jeżeli sportowiec stosuje się do nałożonej na niego kary tymczasowego zawieszenia, okres kary tymczasowego zawieszenia podlega odliczeniu od ewentualnej kary zakazu startów ostatecznie nałożonej na sportowca.

10.9.4 Jeżeli sportowiec dobrowolnie zaakceptuje karę tymczasowego zawieszenia, o której został powiadomiony pisemnie przez KAD, a następnie powstrzyma się od udziału w zawodach, okres tymczasowego zawieszenia podlega odliczeniu od ewentualnej kary zakazu startów ostatecznie nałożonej na sportowca. Kopię dobrowolnej akceptacji przez sportowca kary tymczasowego zawieszenia dostarcza się bezzwłocznie wszystkim stronom uprawnionym do otrzymania powiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych.

10.9.5 Od kary zakazu startów nie odlicza się okresu poprzedzającego wejście w życie kary tymczasowego zawieszenia lub dobrowolnego tymczasowego zawieszenia, bez względu na to, czy sportowiec podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa lub został zawieszony przez swój klub.

10.10 Status w czasie kary zakazu startów

10.10.1 Zakaz uczestnictwa w okresie kary zakazu startów

Żaden sportowiec, ani inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów, nie może w okresie zakazu startów uczestniczyć w żadnej roli w zawodach ani prowadzić działań (innych niż działania w ramach zatwierdzonych edukacyjnych programów antydopingowych lub programów rehabilitacyjnych) zatwierdzonych lub zorganizowanych przez Polski Związek Podnoszenia Ciężarów, klub lub inną organizację członkowską PZPC, ani w zawodach zatwierdzonych lub zorganizowanych przez dowolną organizację zawodów szczebla międzynarodowego lub krajowego.

Sportowiec lub inna osoba, na którą nałożono karę zakazu startów dłuższą niż cztery lata może, po zakończeniu czteroletniej kary zakazu startów, uczestniczyć w lokalnych zawodach sportowych w sporcie innym niż podnoszenie ciężarów, ale tylko pod warunkiem, że ranga lokalnych zawodów sportowych nie pozwala sportowcowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestniczenia (i zdobywania punktów) w zawodach o randze mistrzostw krajowych lub zawodów międzynarodowych.

10.10.2 Sportowiec lub inna osoba odbywająca karę zakazu startów w dalszym ciągu podlega obowiązkowi badań.

10.10.3 Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów.

Jeżeli sportowiec lub inna osoba, na którą nałożona została kara zakazu startów, naruszy opisany w Artykule 10.10.1 zakaz uczestnictwa w okresie obowiązywania kary, wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostają unieważnione, a pierwotnie nałożona kara zakazu startów rozpoczyna się od nowa od dnia naruszenia zakazu startów. Nowy okres kary zakazu startów może być skrócony na mocy Artykułu 10.5.2, jeżeli sportowiec lub inna osoba udowodni, że z jego strony nie było istotnej winy lub zaniedbania w związku z naruszeniem zakazu uczestnictwa. Ustalenie, czy sportowiec lub inna osoba naruszyła zakaz uczestnictwa i czy karę należy skrócić na mocy Artykułu 10.5.2, leży w gestii KdZDwS, której zarządzanie wynikami doprowadziło do nałożenia pierwotnej kary zakazu startów.

10.11 Badania w celu przywrócenia statusu czynnego sportowca.

Aby sportowiec mógł odzyskać status czynnego sportowca po zakończeniu kary zakazu startów musi w okresie tymczasowego zawieszenia lub zakazu startów być przygotowany do poddania się badaniom poza zawodami przeprowadzane przez KdZDwS oraz musi na żądanie przedstawiać aktualne i dokładne informacje na temat miejsca swego pobytu. Sportowiec odbywający karę zakazu startów, który wycofa się ze sportu i zostanie usunięty z grupy zawodników poddawanych badaniom poza zawodami, a następnie będzie ubiegał się o przywrócenie statusu czynnego sportowca, może odzyskać ten status dopiero po powiadomieniu KdZDwS oraz poddaniu się obowiązkowi gotowości do badań poza zawodami przez okres czasu równy okresowi zakazu startów pozostałemu na dzień wycofania się sportowca. Podczas tego pozostałego okresu zakazu startów sportowiec musi poddać się co najmniej 2 badaniom w odstępach przynajmniej trzymiesięcznych. Za przeprowadzenie niezbędnych badań odpowiada KdZDwS, jednakże w celu spełnienia wymogu można wykorzystać badania przeprowadzone przez dowolną Organizację Antydopingową. Ponadto, tuż przed końcem okresu zakazu startów, sportowiec musi poddać się badaniom przeprowadzonym przez KdZDwS na obecność substancji/stosowanie metod zabronionych poza zawodami. Po upływie okresu zakazu startów sportowca i po spełnieniu warunków przywrócenia sportowiec jest automatycznie dopuszczany do udziału w zawodach.

ARTYKUŁ 11: SANKCJE DRUŻYNOWE

11.1 W przypadku stwierdzenia u sportowca (zawodnika własnego bądź wypożyczonego, krajowego lub obcokrajowca) naruszenia przepisów antydopingowych podczas zawodów drużynowych, od wyniku końcowego zespołu, który reprezentuje ten sportowiec odejmuje się punkty uzyskane przez tego sportowca, bez względu na jego wpływ na wynik końcowy zespołu.

ARTYKUŁ 12: KARY FINANSOWE

12.1 W każdym przypadku naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca i potwierdzeniu tego naruszenia przez KAD jego klub jest zobowiązany wpłacić na konto PZPC 2.000,-zł.

12.2 W przypadku nałożenia kary przez Międzynarodową Federację Podnoszenia Ciężarów IWF na zawodników zgłoszonych do systemu ADAMS i zawodników szkolonych w OSSM – PZPC pokrywa 50 % nałożonej grzywny, a po 25% kary zobowiązany jest uiścić klub i zawodnik.

ARTYKUŁ 13: PROCEDURA WYMIERZANIA SANKCJI

13.1 Po otrzymaniu powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych przez sportowca, KAD wszczyna postępowanie dyscyplinarne zgodne z artykułami poprzedzającymi.

13.2 Każdorazowo przy ocenie naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca, KAD prowadzi dochodzenie mające na celu obiektywne ustalenie okoliczności naruszenia przepisów antydopingowych przez sportowca.

13.3 Podstawą do orzeczenia o wymiarze kary sportowca przez KAD jest:

- a) pismo z KdZDwS lub pismo z sekretariatu IWF, WADA stwierdzające pozytywny wynik badań laboratoryjnych próbki moczu, lub inne pismo, z którego wynika naruszenie przepisów antydopingowych;
- b) protokół kontroli antydopingowej sportowca.

13.4 Dodatkowo na życzenie zainteresowanego sportowca KAD może zażądać dokumentacji z laboratorium dotyczącej badań próbki moczu. W przypadku kiedy kontrola była przeprowadzona przez IWF, WADA lub na ich zlecenie, orzeczenie o dyskwalifikacji wydają niezależnie IWF, WADA i KAD zgodnie z własnymi regulaminami.

13.5 Postępowanie dyscyplinarne kończy się wydaniem decyzji wraz z uzasadnieniem.

ARTYKUŁ 14: ODWOŁANIA

14.1 Decyzje podlegające odwołaniu.

Od decyzji podjętych na mocy niniejszego Regulaminu Antydopingowego przysługuje odwołanie zgodnie z Artykułami 14.2 do 14.4 lub w innym trybie określonym w niniejszym Regulaminie Antydopingowym. Decyzje, od których się odwołano pozostają w mocy w trakcie procedury odwoławczej, chyba że organ odwoławczy postanowi inaczej.

14.1.1 WADA nie musi wyczerpać środków wewnętrznych

Jeżeli WADA przysługuje prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 14, a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznej decyzji wydanej przez KAD, WADA może się odwołać od takiej decyzji bezpośrednio do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) bez konieczności wyczerpania innych środków wewnętrznych w ramach procedury Polskiego Związku Podnoszenia Ciężarów.

14.2 Odwołania od decyzji dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, kar i tymczasowych zawiesznień.

Od decyzji o naruszeniu przepisów antydopingowych, decyzji o karach za naruszenie przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, decyzji stwierdzającej, że nie można kontynuować postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych z przyczyn proceduralnych (np. z powodu przedawnienia), decyzji na mocy Artykułu 10.10.2 (Naruszenie zakazu uczestnictwa w czasie odbywania kary zakazu startów); decyzji stwierdzającej, że orzekanie o danym domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych i o jego konsekwencjach nie leży w kompetencjach KAD lub KdZDwS oraz od decyzji o nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia w oparciu o wstępne przesłuchanie lub z naruszenia Artykułu 7.5 przysługuje odwołanie wyłącznie w trybie określonym w Artykule 14.2.

14.2.1 Odwołania dotyczące sportowców klasy międzynarodowej.

W sprawach związanych z uczestnictwem w zawodach międzynarodowych lub w przypadkach dotyczących sportowców klasy międzynarodowej, od decyzji przysługuje odwołanie wyłącznie do CAS, zgodnie z przepisami obowiązującymi w postępowaniach przed tym sądem.

14.2.2 Odwołania dotyczące sportowców klasy krajowej.

W sprawach dotyczących sportowców klasy krajowej podlegających KdZDwS, którym nie przysługuje prawo odwołania na mocy Artykułu 14.2.1, od decyzji przysługuje prawo odwołania do niezależnego i bezstronnego organu odwoławczego szczebla krajowego, którym jest Trybunał Arbitrażowy przy PKOl.

14.2.3 Osoby uprawnione do składania odwołań

W przypadkach określonych w Artykule 14.2.1 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do CAS: sportowiec lub inna osoba będąca przedmiotem zaskarżanej decyzji; druga strona

sprawy, której dotyczy decyzja; IWF; KdZDwS i PZPC; Międzynarodowy Komitet Olimpijski, gdy decyzja może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi, w tym z decyzjami dotyczącymi prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich; oraz WADA.

W przypadkach określonych w Artykule 14.2.2 następujące strony mają prawo do wnoszenia odwołań do organu odwoławczego szczebla krajowego: sportowiec lub inna osoba będąca przedmiotem zaskarżanej decyzji; druga strona sprawy, której dotyczy decyzja; IWF; KdZDwS i PZPC; oraz WADA. W przypadkach określonych w Artykule 14.2.2, WADA i IWF mają także prawo do odwołania od decyzji organu odwoławczego szczebla krajowego do CAS. Każda odwołująca się strona ma prawo do pomocy CAS w kwestii uzyskania wszelkich istotnych informacji od Organizacji Antydopingowej, od decyzji której złożono odwołanie, przy czym informacje takie muszą być udzielone jeżeli postanowi tak CAS.

Bez uszczerbku dla innych postanowień zawartych w niniejszym Regulaminie Antydopingowym, jedyną osobą, której przysługuje odwołanie od kary tymczasowego zawieszenia jest sportowiec lub inna osoba, na którą nałożono tę karę.

14.3 Odwołania od decyzji przyznającej lub odmawiającej przyznania wyłączenia dla celów terapeutycznych

Od decyzji podjętych przez WADA cofających przyznanie lub odmawiających przyznania TUE przysługuje odwołanie wyłącznie do CAS. Odwołanie takie może złożyć tylko sportowiec lub Organizacja Antydopingowa, której decyzję cofnięto. Od decyzji odmawiających przyznania TUE, które nie zostały unieważnione przez WADA, sportowcy klasy międzynarodowej mogą odwoływać się do CAS, a inni sportowcy do organu odwoławczego szczebla krajowego, wymienionego w Artykule 14.2.2. Jeżeli organ odwoławczy szczebla krajowego unieważni decyzję o odmowie przyznania TUE, to od takiej decyzji odwołanie do CAS może złożyć WADA.

ARTYKUŁ 15: WZAJEMNE UZNAWANIE

15.1 Z zastrzeżeniem prawa do odwołania na mocy Artykułu 14, badanie, TUE oraz wyniki przesłuchań lub ostateczne rozstrzygnięcia dowolnego sygnatariusza, które są zgodne z Kodeksem WADA i leżą w gestii tego sygnatariusza, są uznawane i szanowane przez wszystkich sygnatariuszy.

15.2 Sygnatariusze Kodeksu WADA będą uznawać takie same działania innych organów, które nie przyjęły Kodeksu, jeśli przepisy tych organów są zgodne z Kodeksem.

ARTYKUŁ 16: PRZEDAwnIENIE

Przeciwko sportowcowi lub innej osobie nie wolno podejmować żadnych działań z tytułu naruszenia przepisów antydopingowych zawartych w niniejszym regulaminie, jeżeli od stwierdzonej daty naruszenia upłynęło osiem (8) lat.

ARTYKUŁ 17: WYTYCZNE

17.1 Zaleca się wszystkim trenerom i lekarzom daleko idącą ostrożność w dysponowaniu lekami, witaminami i preparatami. Nie dopuszcza się wydawania w/w suplementów bez oryginalnego opakowania. Przydział suplementów powinien odbywać się jawnie w obecności wszystkich zawodników.

17.2 Sportowiec odbywający leczenie musi każdorazowo konsultować się z lekarzem sportowym, celem zapobieżenia przyjęcia leków zawierających niedozwolone substancje. Jeżeli leczenie sportowca wymaga stosowania leków zawierających niedozwolone substancje, sportowiec jest zobowiązany natychmiast powiadomić o tym fakcie PZPC.

17.3 Sportowiec musi mieć wpisaną w Książeczce Sportowo-Lekarskiej formułę antydopingową następującej treści:

Oświadczam, że jest mi znany Regulamin Antydopingowy PZPC uchwalony przez Zarząd PZPC i zobowiązuje się respektować zawarte w nim przepisy i sankcje, jak również zobowiązuje się nie przyjmować żadnych substancji znajdujących się na aktualnej liście środków niedozwolonych oraz nie stosować innych metod dopingu.

podpis sportowca

ARTYKUŁ 18: POSTANOWIENIA OGÓLNE

18.1 PZPC zobowiązuje podlegające kluby do przekazywania informacji o treningach sportowców klubowych do KdZDwS. Informacje te muszą określać miejsce i czas treningu oraz listę uczestniczących w nim sportowców. Informacje należy przekazywać drogą elektroniczną za pomocą programu **anty baza.pl/whereabouts**. W przypadku nie przekazywania w/w informacji lub przekazywaniu ich w sposób nierzetelny PZPC może nałożyć na klub karę finansową.

18.2 Listę substancji i metod zabronionych oraz międzynarodowy standard wyłączeń dla celów terapeutycznych uaktualnia KdZDwS i WADA. Są one publikowane na stronie internetowej **www.antydoping.pl** oraz na stronie **www.wada-ama.org**. Okręgowe Związki Podnoszenia Ciężarów, mają obowiązek zapoznawać lekarzy i trenerów pracujących - działających w podległych klubach czy sekcjach z treścią w/w dokumentów.

18.3 Wszyscy szkoleniowcy, lekarze klubowi i lekarze kadry narodowej zobowiązani są do prowadzenia systematycznej działalności zmierzającej do przeciwdziałania stosowaniu środków dopingujących przez zawodników, jak również zapoznać ich z niniejszym regulaminem.

18.4 Prawo interpretacji niniejszego regulaminu przysługuje Prezydium Zarządu PZPC.

ZAŁĄCZNIK 1 – DEFINICJE

ADAMS: *Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracji i Zarządzania]* – internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych, ułatwiająca interesariuszom i WADA prowadzenie działań antydopingowych zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych.

Badania: Części procesu kontroli antydopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, obchodzenie się z próbkami oraz przewożenie próbek do laboratorium.

Badanie ukierunkowane: Wybór sportowców do badań, polegający na nielosowym wyborze do badań w określonym czasie określonych sportowców lub grup sportowców

Bez wcześniejszego powiadomienia: Kontrola antydopingowa, która odbywa się bez wcześniejszego ostrzeżenia sportowców i podczas której sportowiec znajduje się pod dozorem od momentu powiadomienia aż do pobrania próbki.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez sportowca, że jego wina lub zaniedbanie w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych, oceniane z punktu widzenia wszystkich okoliczności oraz po wzięciu pod uwagę kryteriów decydujących o braku winy lub zaniedbania, nie były istotne.

Brak winy lub zaniedbania: Dowiedzenie przez sportowca że nie wiedział, nie podejrzewał oraz że nie mógł wiedzieć ani podejrzewać, nawet przy zachowaniu maksymalnej ostrożności, że użył/zastosował substancję zabronioną/metodę zabronioną bądź, że taka substancja/metoda została mu podana/zastosowana wobec niego.

CAS: Sportowy Sąd Arbitrażowy.

Czas trwania wydarzenia sportowego: Czas od początku do końca wydarzenia sportowego, ustalony przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

KdZDwS: Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych: Za naruszenie przepisów antydopingowych przez sportowca lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) unieważnienie oznacza unieważnienie wyników sportowca uzyskanych podczas konkretnych zawodów lub wydarzenia sportowego oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje, w tym przepadek wszelkich medali, punktów i nagród; (b) zakaz startów oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może w określonym czasie uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach ani być beneficjentem funduszy zgodnie z Artykułem 10.10; oraz (c) tyczasowe zawieszenie oznacza, że sportowiec lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w zawodach przed ostateczną decyzją podjętą na przesłuchaniu przeprowadzonym zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania).

Kontrola antydopingowa: Wszystkie kroki i procesy począwszy od planowania rozkładu badań a skończywszy na ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczym, obejmujące wszystkie kroki i procesy pośrednie, takie jak dostarczanie informacji o miejscu pobytu, pobieranie i postępowanie z próbkami, analizę laboratoryjną, wyłączenia dla celów terapeutycznych (TUE), zarządzanie wynikami i przesłuchania.

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa Konwencja o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie, przyjęta na 33 sesji Konferencji Ogólnej UNESCO 19 października 2005, wraz z wszystkimi poprawkami przyjętymi przez Państwa-Strony Konwencji oraz Konferencję Stron Międzynarodowej Konwencji o Zwalczaniu Dopingu w Sporcie.

Krajowa organizacja antydopingowa: Jednostka(i) wyznaczona przez kraj jako najważniejszy na szczeblu krajowym organ uprawniony i zobowiązany do przyjęcia i wprowadzenia przepisów antydopingowych, kierowania pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badań oraz przeprowadzaniem przesłuchań. Także jednostka, która może być wyznaczona przez kilka krajów i która będzie pełniła rolę regionalnej Organizacji Antydopingowej dla takich krajów. Jeśli odpowiednie władze publiczne nie wyznaczyły takiej jednostki, taką jednostką jest Krajowy Komitet Olimpijski danego kraju lub instytucja wyznaczona przez Krajowy Komitet Olimpijski.

Krajowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w którym uczestniczą sportowcy klasy międzynarodowej lub krajowej, a które nie jest międzynarodowym wydarzeniem sportowym.

Krajowy Komitet Olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie Krajowy Komitet Olimpijski obejmuje też Krajową Konfederację Sportową w tych krajach, w których Krajowa Konfederacja Sportowa wykonuje typowe obowiązki Krajowego Komitetu Olimpijskiego w dziedzinie zwalczania dopingu.

Lista Substancji i Metod Zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: Zmiana dokonana w nagannym celu lub w naganny sposób; wywieranie nagannego wpływu; naganne zakłócanie; utrudnianie, wprowadzanie w błąd lub uczestniczenie w oszukańczym działaniu w celu zmiany wyników lub powstrzymanie normalnych procedur, lub przekazywanie nieprawdziwych informacji Organizacji Antydopingowej.

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie przemian biologicznych.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Międzynarodowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w stosunku do którego Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Federacja Międzynarodowa, organizator ważnych wydarzeń sportowych lub inna międzynarodowa organizacja sportowa jest organem decyzyjnym lub na które powołuje działaczy funkcyjnych.

Niekorzystny wynik badania: Raport sporządzony przez laboratorium lub inną jednostkę badawczą zatwierdzoną przez WADA, stwierdzający zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów i związanymi z nim Dokumentami Technicznymi obecność w próbce substancji zabronionej bądź jej metabolitów lub markerów (w tym podwyższone ilości substancji endogennych) lub dowody użycia metody zabronionej.

Nielegalny handel: Sprzedaż, dawanie, podawanie, przewożenie, wysyłanie, dostarczanie lub rozprowadzanie dowolnym stronom trzecim substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizycznie, drogą elektroniczną lub innymi sposobami) przez sportowca, personel pomocniczy sportowca lub przez dowolną inną osobę podlegającą jurysdykcji Organizacji Antydopingowej. Definicja nie obejmuje działań personelu medycznego prowadzonych „w dobrej wierze”, wiążących się z używaniem substancji zabronionych dla zgodnych z prawem i faktycznie koniecznych celów terapeutycznych lub inaczej uzasadnionych oraz nie obejmuje działań związanych z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione poza zawodami, chyba że suma okoliczności wskazuje, że substancje zabronione nie miały służyć zgodnym z prawem i uzasadnionym celom terapeutycznym.

Niepełnoletni: Osoba fizyczna, która nie skończyła 18 roku życia.

Organizacja antydopingowa: Sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady inicjowania, wprowadzania lub egzekwowania dowolnej części procesu kontroli antydopingowej. Sygnatariuszami są, na przykład, Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, którzy przeprowadzają badania podczas organizowanych przez siebie wydarzeń sportowych, WADA, Federacje Międzynarodowe oraz Krajowe Organizacje Antydopingowe.

Organizator ważnych wydarzeń sportowych: Kontynentalne stowarzyszenia Krajowych Komitetów Olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji wielosportowych, pełniące funkcję organu decyzyjnego wobec kontynentalnych, regionalnych lub innych zawodów międzynarodowych.

Osoba: Osoba fizyczna, organizacja lub inna jednostka.

Personel pomocniczy sportowca: Każdy trener, fizjoterapeuta, menadżer, agent, pracownik zespołu, działacz, członek personelu medycznego lub paramedycznego, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z, lecząca lub pomagająca sportowcowi uczestniczącemu lub przygotowującemu się do zawodów sportowych.

Podczas zawodów: O ile przepisy Federacji Międzynarodowej lub innej odpowiedniej Organizacji Antydopingowej nie stanowią inaczej, termin „podczas zawodów” oznacza okres zaczynający się dwanaście godzin przed zawodami, w których sportowiec ma uczestniczyć, trwający do końca takich zawodów, a w odniesieniu do procesu pobierania próbek - proces pobierania próbek związany z takimi zawodami.

Polski Związek Sportowy: Podmiot krajowy, regionalny lub terytorialny, zarządzający danym sportem w Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, wraz z afiliowanymi przy nim członkami, klubami, zespołami, stowarzyszeniami i ligami.

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które stwierdza się tylko jeżeli osoba sprawuje wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); z zastrzeżeniem, że jeżeli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda, domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba ta wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała ją kontrolować. Posiadanie samo w sobie nie stanowi jednak naruszenia przepisów antydopingowych jeżeli przed otrzymaniem przez daną osobę jakiegokolwiek powiadomienia o naruszeniu przez nią przepisów antydopingowych osoba ta podjęła konkretne działania wskazujące, że nigdy nie zamierzała wejść w posiadanie oraz wyrzekła się posiadania, wyraźnie oświadczając to Organizacji Antydopingowej. Niezależnie od czegokolwiek, co w niniejszej definicji może być z tym sprzeczne, zakup (w tym drogą elektroniczną lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.

[Komentarz: Zgodnie z powyższą definicją sterydy znalezione w samochodzie sportowca będą stanowiły naruszenie, chyba że sportowiec udowodni, że ktoś inny używał samochodu; w takim wypadku Organizacja Antydopingowa musi udowodnić, że chociaż sportowiec nie miał wyłącznej kontroli nad samochodem, sportowiec wiedział o sterydach i zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami. Podobnie, w przypadku sterydów znalezionych w

domowej apteczce, do której dostęp ma sportowiec i jego/jej małżonka(ek), Organizacja Antydopingowa musi dowieść, że sportowiec wiedział, że w apteczce znajdowały się sterydy oraz że sportowiec zamierzał przejąć kontrolę nad sterydami.]

Poza zawodami: Każda kontrola antydopingowa, która nie jest przeprowadzana podczas zawodów.

Program Niezależnych Obserwatorów: Zespół obserwatorów nadzorowany przez WADA, obserwujący proces kontroli antydopingowej podczas pewnych wydarzeń sportowych, mogący udzielać wskazówek dotyczących tego procesu oraz informować o swoich spostrzeżeniach.

Próba: Świadome zachowanie stanowiące istotny element zaplanowanego działania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych. Próba naruszenia przepisów antydopingowych nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, jeżeli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie ona wykryta i ujawniona przez osobę trzecią, nie uczestniczącą w próbie naruszenia przepisów antydopingowych.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany na potrzeby kontroli antydopingowej.

[Komentarz do definicji Próbkki: Czasami twierdzi się, że pobranie próbki krwi jest sprzeczne z zasadami pewnych grup religijnych lub kulturowych. Ustalono, że nie ma podstaw do takich twierdzeń.]

Przesłuchanie wstępne: Na potrzeby Artykułu 7.6 przesłuchanie wstępne oznacza przyspieszone skrócone przesłuchanie mające miejsce przed przesłuchaniem zgodnie z Artykułem 8 (Prawo do uczciwego przesłuchania); podczas wstępnego przesłuchania sportowiec jest informowany o zarzutach i ma możliwość przedstawienia swego stanowiska w formie pisemnej lub ustnej.

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sportowiec: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej Federacji Międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją Krajowej Organizacji Antydopingowej, w tym między innymi osoby znajdujące się w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom) oraz każdy inny zawodnik, który podlega jurysdykcji dowolnego sygnatariusza lub innej organizacji sportowej uznającej Kodeks. Wszystkie postanowienia Kodeksu, w tym na przykład postanowienia dotyczące badań i wyłączeń dla celów terapeutycznych (TUE), muszą być stosowane wobec zawodników klasy międzynarodowej i krajowej. Niektóre Krajowe Organizacje Antydopingowe mogą także poddawać badaniom i stosować przepisy antydopingowe wobec zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, a także do zawodników klasy mistrzowskiej, którzy nie są aktualnymi lub potencjalnymi zawodnikami krajowymi. Od Krajowych Organizacji Antydopingowych nie wymaga się stosowania wszystkich aspektów Kodeksu do takich osób. Dopuszcza się wprowadzanie konkretnych krajowych przepisów kontroli antydopingowej stosowanych wobec zawodników nie będących zawodnikami klasy międzynarodowej lub klasy krajowej, co nie będzie w sprzeczności z Kodeksem. Kraj może zatem podjąć decyzję o poddawaniu badaniom zawodników uprawiających sport dla celów rekreacyjnych, ale nie musi wymagać stosowania wyłączeń dla celów terapeutycznych (TUE) lub dostarczania informacji o pobycie zawodnika. Na potrzeby Artykułu 2.8 (Podanie lub próba podania) oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej, sportowcem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym dowolnemu sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej uznającej Kodeks.

[Komentarz do definicji Sportowca: Definicja jasno stwierdza, że wszyscy sportowcy klasy międzynarodowej i krajowej podlegają przepisom antydopingowym Kodeksu; dokładne zdefiniowanie sportu o randze międzynarodowej i randze krajowej pozostawia się odpowiednio przepisom antydopingowym Federacji Międzynarodowych i Krajowych Organizacji Antydopingowych. Na szczeblu krajowym przepisy antydopingowe przyjęte zgodnie z Kodeksem stosuje się co najmniej do wszystkich osób będących członkami zespołów narodowych oraz wszystkich osób zakwalifikowanych do współzawodnictwa w dowolnych mistrzostwach krajowych w dowolnym sporcie. To jednak nie oznacza, że wszyscy tacy sportowcy muszą być umieszczeni w zarejestrowanej grupie sportowców poddawanych badaniom, utworzonej przez Krajową Organizację Antydopingową. Definicja pozwala także każdej Krajowej Organizacji Antydopingowej, według jej uznania, na rozszerzenie jej programu zwalczania dopingu i objęcia nim, oprócz sportowców klasy krajowej, także sportowców niższej klasy. Informacje i programy edukacyjne dotyczące zwalczania dopingu w sporcie powinny być kierowane do sportowców wszystkich klas.]

Sportowiec klasy międzynarodowej: Sportowcy wyznaczeni przez jedną lub więcej Federacji Międzynarodowych i należący do zarejestrowanej grupy sportowców poddawanych badaniom przeprowadzanym przez Federację Międzynarodową.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników w trakcie zawodów.

Standard Międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA uzupełniający Kodeks. Aby stwierdzić przestrzeganie Standardu Międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić, że procedury określone w Standardzie Międzynarodowym zostały właściwie przeprowadzone.

Standardy Międzynarodowe obejmują wszelkie Dokumenty Techniczne wydane zgodnie ze Standardem Międzynarodowym.

Substancja zabroniona: Każda substancja opisana jako zabroniona na Liście Zabronionych Substancji i Metod.

Sygnatariusze: Jednostki podpisujące Kodeks i wyrażające zgodę na przestrzeganie Kodeksu, w tym Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Federacje Międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, Krajowe Komitety Olimpijskie, Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorzy ważnych wydarzeń sportowych, Krajowe Organizacje Antydopingowe i WADA.

TUE: Zgodnie definicją zawartą w Artykule 2.6.1.

TUE ze skutkiem wstecznym. Zgodnie z definicją przedstawioną w Międzynarodowym Standardzie Wyłączeń dla Celów Terapeutycznych.

Tymczasowe zawieszenie: Por. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Uczestnik: Każdy sportowiec lub personel pomocniczy sportowca.

Ujawnić lub podać do publicznej wiadomości: Rozpowszechnić informacje lub podać do publicznej wiadomości lub osobom spoza kręgu osób uprawnionych zgodnie z Artykułem 14 do wcześniejszego powiadomienia.

Unieważnienie: Por. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie dowolnym sposobem dowolnej substancji zabronionej lub metody zabronionej.

WADA: Światowa Agencja Antydopingowa.

Wydarzenie sportowe: Seria indywidualnych zawodów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, Mistrzostwa Świata FINA lub Igrzyska PanAmerykańskie).

Wynik nietypowy: Raport laboratorium lub innej jednostki zatwierdzonej przez WADA, który przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy wymaga dalszego badania zgodnie z Międzynarodowym Standardem dla Laboratoriów lub związanych z nim Dokumentów Technicznych.

Określone substancje. Zgodnie z definicją przedstawioną w Artykule 4.2.2.

Zakaz startów: Por. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Zarejestrowana grupa sportowców poddawanych badaniom: Określona osobno przez każdą Federację Międzynarodową oraz Krajową Organizację Antydopingową grupa sportowców najwyższej klasy, poddawanych badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach planu rozkładu badań danej Federacji Międzynarodowej lub Krajowej Organizacji Antydopingowej.

Zawody: Jeden wyścig, mecz, gra lub jeden konkurs sportowy. Na przykład mecz koszykówki lub finał sprintu na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W przypadku wyścigów etapowych lub innych konkursów sportowych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub w pewnych odstępach czasu, różnicę między zawodami a wydarzeniem sportowym określają przepisy odpowiedniej Federacji Międzynarodowej.

Komitet TUE: Zgodnie definicją zawartą w Artykule 4.4.5.

Znacząca pomoc: Na potrzeby Artykułu 10.5.3 przyjmuje się, że osoba udzielająca znacznej pomocy musi: (1) w pełni ujawnić na piśmie wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych oraz (2) w pełni współpracować podczas dochodzenia i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym, na przykład, zeznawać podczas przesłuchania, jeżeli zostanie o to poproszona przez Organizację Antydopingową lub organ przesłuchujący. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotny element wszczętej sprawy, lub, jeśli żadnej sprawy dotychczas nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę do wszczęcia sprawy.